

ISKUSTVO JEREMYJA SALLENGA (I. DIO)

Jeremy Salleng

Vo je moja isповijest o tome kako sam od ljutitog militantnog ateista i ponosnog otvoreno gej muškarca postao dijete najvišeg Boga. Mojoj braći i sestrama koji se bore s osjećajima privlačnosti prema istom spolu želim reći da vas Bog voli upravo takve kakvi jeste. On ne može opravdati način života koji se protivi Njegovoj. Riječi, koja nam kaže kamo to vodi — za naše vlastito dobro! Ali to ne znači da vas ne voli. Voli vas!

Odrastao sam u osamdesetim godinama prošlog stoljeća u Sjedinjenim Američkim Državama, u vrijeme početka i vrhunca najvećeg straha od HIV/Aids-a. To je bilo vrijeme kad je ta bolest postajala poznata široj populaciji i kad se među ljudima zbog straha razvilo mnogo mržnje i ljutnje koja je bila usmjerena prema ljudima koje su kasnije nazvali LGBT zajednicom. Ovu mržnju i ljutnju prema njima video sam na televiziji, među kršćanima oko mene i među onima koji nisu bili kršćani.

Odrastao sam vjerujući da ako si "to" — ako si dio zajednice — da te čak ni Bog ne može voljeti. Također, odrastao sam u vrlo bliskom odnosu s Bogom. Sjećam se kako sam provodio duge noći u molitvi, iako su moji roditelji mislili da već spavam. Molio sam se za svoju obitelj i prijatelje. Poznavao sam Boga. Volio sam Ga. Bio mi je poseban.

Nakon toga sam prošao kroz pubertet. Dok su moji muški vršnjaci počinjali shvaćati da djevojke "nisu zarazne", ja nisam imao takve sklonosti. Moje zanimanje prema mojim muškim vršnjacima je zato znatno poraslo. Do današnjeg dana sjećam se tog trenutka kad sam shvatio što je to značilo. Bio je to trenutak iznenadne jasnoće, kad su se sve kockice složile i kad sam konačno shvatio što znači smatrati

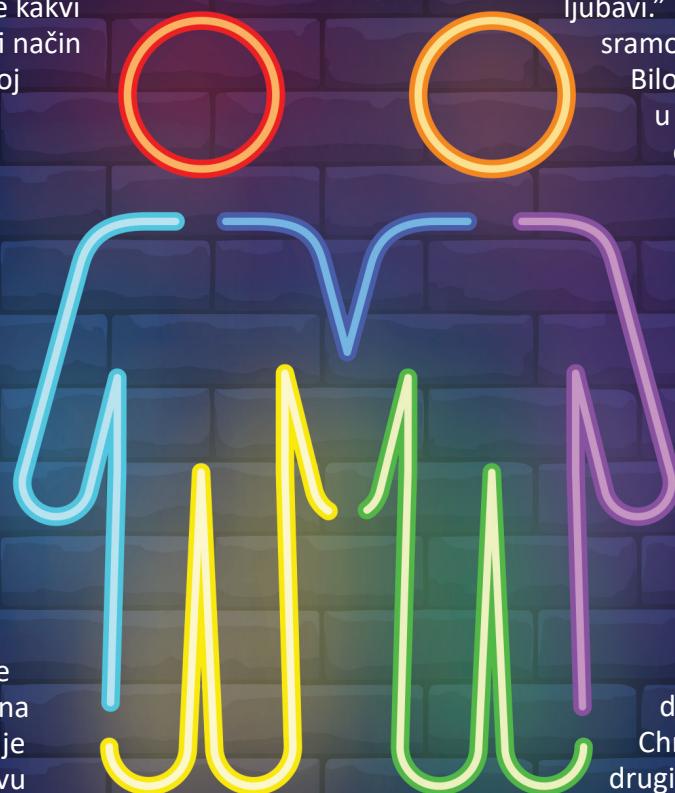
muškarce privlačnim. U šokantnom trenutku kad sam to shvatio, činilo se kao da je nastala neka tišina, i u toj tišini đavao mi je progovorio sljedeću laž: "Ovo znači da te Bog ne može voljeti. Ti si gnušoba u Njegovim očima. Nisi vrijedan Njegove ljubavi." Nažalost, i na moju vječnu sramotu, povjerovao sam toj laži.

Bilo je to kao da mi se nož zabio u srce. Bila je to rana koja će nastaviti kvariti većinu mojeg života.

Kako su godine odmicale, napustio sam Crkvu i ostavio Boga iza sebe, lutajući kroz nekoliko drugih religija, uvijek pokušavajući naći nešto čime bih ispunio prazninu u srcu. Konačno, nakon terorističkog napada 9. rujna 2001. i pojave novog ateističkog pokreta, upoznao sam se s djelima Richarda Dawkinsa, Christophera Hitchensa i drugih ateističkih autora. Čitajući, zakoračio sam putem ateizma. Do

tog trenutka moja slika o Bogu je bila toliko iskrivljena da mi je bilo lako uvjeriti se da On ne postoji. To je također bio život u kojem sam se borio s ozbiljnom depresijom i anksioznošću, što je kulminiralo jedne večeri 2. kolovoza 2015. godine.

Sjedio sam na terasi iza kuće u kojoj sam tada živio u Portlandu. Prethodnih mjeseci razvio sam naviku sjedenja na terasi gdje bih, pušeći cigaretu za cigaretom, usavršavao svoje argumente protiv religije. Bilo je kasno u noći, i dok sam sjedio tamo počeo sam razmišljati o tome u što vjerujem, preispitujući svaki djelič vlastite strukture vjerovanja, gledajući na svijet iz perspektive naturalizma. Dok sam tako razmišljao, po prvi put sam shvatio do čega sve vodi naturalističko viđenje svijeta, i to razumijevanje potaknulo je osjećaje nervoze i anksioznosti.

Počeo sam razmišljati kakav utjecaj ima takav stav na etiku i moral. Ako smo mi uistinu samo posebno pametna vrsta majmuna, tada je moralnost nešto što smo sami izmislili, a dobro i loše nemaju stvarnu težinu. Tako postoji samo povoljne i nepovoljne posljedice, dok su dobro i zlo samo stvar perspektive. Tada sam u sebi pomislio: "Ovo je pogrešno. Postoji ono što je dobro i ono što je loše. Ubojstvo je uvijek loše, kao i silovanje. Ne postoji perspektiva u kojoj bi takve stvari bile dobre."

Također, počeo sam razmišljati o beskrajnom svemiru, o svom tom nepreglednom prostoru sa zvijezdama i planetima, o svemiru koji se širi, o crnim rupama i beskrajnim sustavima reda i kaosa. I dok sam promišljao o tome, pitao sam se: "Ako je sve to samo prirodna pojava, što je onda to? Što se nalazi izvan našeg svemira? Što je svemir i kako je nastao, koje je njegovo značenje? Zašto je oko nas?" Tada sam ponovno pogledao na naš svijet i, kroz naočale naturalističke perspektive, video tu posebnu vrstu majmuna koji okolo trče kao da imaju neku važnost, kao da naše nade i snovi, naša politika, naše borbe i ego išta znače u usporedbi s beskrajnim praznim svemirom. Preplavio me apsolutni očaj određene spoznaje da su naši životi, naš svijet, sve što mislimo i jesmo u velikoj shemi stvari — besmisleni. Naša svrha je beznadna. Živimo i umiremo u neznanju i nastaviti ćemo tako dok ne izumremo, ili dok to svemir ne učini za nas.

Sjedio sam tamo zureći u ono što sam mislio da vjerujem, u ono što sam mislio da želim vjerovati, i bio sam preplavljen užasom takve zamisli. Trgnuo sam se kao da me netko ošamario. Fizički, mentalno i duhovno sam se otrgnuo od tog pogleda na svoja vjerovanja. Kako sam to učinio, odjednom sam osjetio novu prisutnost.

Tamo nije bilo ničeg, ničeg što bih mogao vidjeti, ali sam osjetio fizičku prisutnost kao da sam naslonio glavu na njezine grudi, i od te prisutnosti je potekla ljubav kakvu nisam osjetio još otkad sam bio dijete.

Počeo sam paničariti. Opirao sam se i odgurivao od Njega vičući: "Ne! Ja znam tko si. Mrzim Te. Ne želim imati ništa s Tobom!" Prisutnost je iščezla.

Ponovno sam osjetio prijašnju paniku i strah u punoj snazi. Sjedio sam oduzet u strahu, željan utjehe u toj prisutnosti, ali se nisam mogao natjerati da je zatražim. Tada sam rekao sam sebi: "Jeremy! Ti si takva kukavica! Svijet je nastao kao prirodna pojava. Uozbilji se i suoči se s istinom!" Ponovno sam pogledao natrag na svoje viđenje svijeta koje mi je gotovo slomilo um. Imao sam osjećaj kao da mi prsa pucaju, a mozak gori. Ponovno sam ustuknuo, i On je opet bio tu. Držao me dok je Njegova ljubav tekla kroz mene.

Neko vrijeme sam tako odmarao. On nije ništa rekao. Jednostavno je dopustio da odmorim glavu i da osjetim tu predivnu prisutnost ljubavi koja preplavljuje. Ali čak i u tim trenucima, ja sam se borio. Zamjerao sam sebi što sam kukavica. Bio sam ljutit što mi je bila potrebna "štaka" kako bih se suočio s "istinom". Đavao je dao sve od sebe kako bi me nagnao da se okrenem od te prisutnosti. Ali ja sam znao Tko je to bio. Instinktivno sam Ga prepoznao od prvog trenutka. Znao sam da je to što sam osjećao bila Božja ljubav prema meni. Sjetio sam se, jer sam je upoznao mnogo prije. Odlučio sam u sebi da se neću okrenuti od nje, barem ne namjerno. Pokušat ću ostati u njoj koliko god mogu. Više nisam htio imati udjela u mojem prethodnom vjerovanju.

U trenutku kad sam se odupro đavlu i čvrsto se uhvatio za Njega, Njegova prisutnost je oko mene ojačala. Tada je On napokon progovorio. Bez zvuka. Progovorio je u mojoj glavi u smislu mojeg unutarnjeg dijaloga, ali opet vrlo različito od onoga kako bih ja govorio. Bila je to mješavina riječi u mojoj glavi, slika i jednostavnog razumijevanja onog što je On mislio i onog što je želio da razumijem. Rekao je: "Samo sam ti došao reći da te volim."

Ovo se nije moglo usporediti ni s čim što sam do tada osjetio. Bilo je to kao da je On posegnuo za mnom i počeo liječiti moju staru ranu — onu za koju sam se uvjeroj da je zaboravljena. Plakao sam od žaljenja i sreće. Žalio sam što sam tako dugo bio daleko od Njega, a opet sam bio sretan što me došao naći u toj tami.

Sa suzama u očima rekao sam Mu: "Ne znam što se događa, uplašen sam i ne razumijem." Kao da se nasmijao — ali nije bio fizički prisutan, već je to bio samo dojam koji sam stekao — i rekao mi: "Ja te volim. Znam da si uplašen, ali volim te. Vjeruj u duh ljubavi." Osjetio sam prisutnost takvog bogatog osjećaja ljubavi da ga ne mogu niti opisati; ljubav kakvu nikad prije nisam osjetio — čista, moćna, ljubav koja preplavljuje. Tekla je od Njega kao beskrajna rijeka.

Ponovno mi je progovorio: "Ovo je moj opis. Ja sam ljubav. Kad je sve ostalo tama, kad sumnjaš i kad se bojiš, kad ne možeš pronaći svoj put, sjeti se ovog. Vjeruj u duh ljubavi. Vjeruj u duh koji jest ljubav." Naslonio sam glavu na Njegova prsa i uživao u Njegovoj prisutnosti. Ponovio sam: "Žao mi je što ne razumijem. Uplašen sam i zbumen." On je odgovorio: "Znam. I postoji nešto što ti moram pokazati." Burno sam reagirao odgurujući Ga i ometajući razgovor dokazima koje sam iznosio jednog za drugim.

Konačno je rekao: "Jeremy, zar mi još uvijek ne možeš vjerovati? Čak ni sada kad znaš što sam? Jeremy, znaš li zašto se tako bojiš onoga što ti želim pokazati?" Odgovorio sam: "Ne", iako sam zapravo znao razlog. Rekao je: "Zato što vjeruješ da te ono, što će ti pokazati, u mojim očima čini nedostojnim ljubavi. Ali uvjeravam te da to nije istina. Ne postoji ništa što bi ti ikad mogao učiniti ili reći što bi me natjerala da te prestanem voljeti." Pričekao je da se to usidri u meni, i zatim nastavio: "Možeš li mi vjerovati?"

Pomalo nevoljko odgovorio sam: "Da." Učinilo mi se kao da se nasmijao iz čiste radosti. Nastavio se smiješiti dok je Njegova ljubav tekla kroz mene. "Već znaš što ti želim reći. Naravno da je loše biti *gej*, Jeremy; naravno da je. Sve u ovom svijetu je iskvareno. Ništa nije onakvo kako sam zamislio da bude. Biti *gej* je krivo, to je grijeh, to te čini grešnikom. Ali to što si grešnik ne čini te posebnim. Svi ljudi su grešnici. Svi su zgriješili i lišeni su Božje slave. Ali čini se da ti misliš da te taj poseban grijeh čini nedostojnim moje ljubavi. No, to nije tako. To čak ne može dovesti u pitanje moju ljubav prema tebi u budućnosti. *Ja te već volim!*"

Pokazano mi je da On doista smatra kako je bavljenje istim spolom grijeh, i to me mučilo. Rado bih rekao: "Uh, u redu; dobro je da je sad sve jasno, i mogu ići dalje" — ali ne mogu. Mučio sam se. Čak i kad je Bog

bio sa mnom. Mogao sam vidjeti i osjetiti prisutnost tog Bića potpune dobrote i savršene ljubavi kako me drži, umiruje moje strahove i nudi mi obnovu našeg odnosa. Ali istodobno On je govorio nešto protiv čega sam se dugo vremena borio, nešto što sam smatrao fanatičnim i mrskim. I samo Njegova izravna prisutnost, izravna prisutnost neodoljive ljubavi, otvorila je mogućnost da to vidim kao nešto što nije mržnja. Dosjetio sam se riječi koje je moj religiozni prijatelj izgovorio nekoliko dana ranije. Rekao mi je: "*Jesi li ikad razmišljao o tome da smo mi jednostavno previše slomljeni da bismo vidjeli istinu?*" Dopustio sam ovoj misli da mi ostane u glavi i odabrao vjerovati Bogu u vezi s tim.

Kad sam to učinio, Njegova me ljubav obgrlila i pomogla mi da razumijem da me je oduvijek volio; da je to Biće doslovno ono što ljubav jest. Nikad me nije povrijedio, niti bi me ikad povrijedio. Na srcu Mu je samo moje najveće dobro. Shvatio sam da je sva bol koju sam ikad propatio bila iz ruku drugoga — neprijatelja koji nije želio da imam odnos sa svojim Bogom. Neprijatelj je proizveo sve poteškoće kako bi slomio moju vjeru. On mi je pokazao lažne slike o Bogu i rekao mi da me Bog mrzi.

Odjednom sam se ulovio kako razmišljam: "Zašto, ... zašto Bog govori sa mnom? Zašto sada? Ne razumijem..." Odgovorio mi je: "Pristupio sam ti na takav način iz tri razloga: Prvo, zato što si došao u okolnosti u kojima je ovo jedini način na koji ćeš povjerovati; drugo, jer si me to tražio (prisjetio sam se svih trenutaka kad sam molio Boga da mi dokaže svoje postojanje) i treće, jer je vrijeme kratko."

Nakon što smo porazgovarali o još nekoliko tema, uputio me da se preselim natrag u kuću moje majke. Tako sam i učinio, i pred mnom se otvorio put. Smjestio sam se i dobio premještaj s posлом u roku od mjesec dana. Bog je otvorio put i ja sam Ga slijedio.

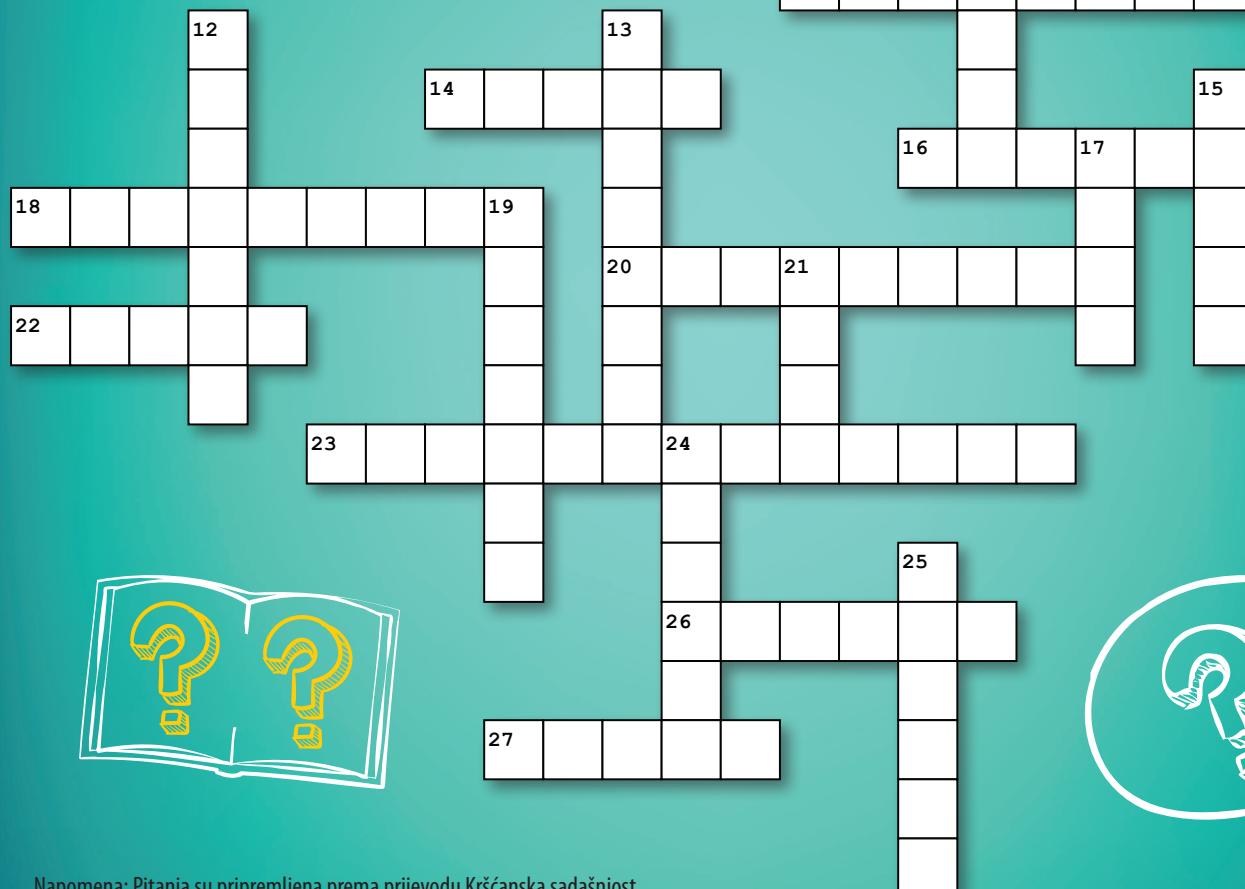
Bog je znao što želi za mene. Zbog toga me poveo natrag kući. Poveo me u mjesnu adventističku crkvu Coquille, kako bih pronašao crkvenu obitelj punu ljubavi i potpore. Želio je da budem u okruženju u kojem će moći početi raditi na postupku posvećenja. Upoznao sam pastora i on me proveo kroz teme za krštenje. Kršten sam u toj crkvi, ali sam još uvijek osjećao snažan teret da predam sve više i više svojeg života Bogu. Sve to vrijeme Bog je radio sa mnom i u meni. Provodio bih sate na koljenima tražeći Boga da uzme moje grijhe — ono što me privlačilo prema istom spolu. Ali...

(Nastavlja se. U sljedećem broju *Odjeka* pročitajte s kakvim se kušnjama Jeremy susreo u svojoj borbi.)

Provjeri znanje iz Biblije: Evangelije po Marku

Napomena: Pitanja su pripremljena prema prijevodu Kršćanska sadašnjost

VODORAVNO

3. U koji grad su se penjali putem, "zaprpašteni" i u strahu?
5. Što prema Isusu treba biti onaj tko želi biti prvi?
7. Tko je sve jače i jače vikao za Isusom u Jerihonu?
8. Dovrši: "Vi zgodno ukidate... Božju zapovijed da držite svoju _____?"
11. Ime grada u kojem su ljudi zaposjeli kuću u kojoj se Isus nalazio?
14. Što je Isus odgovorio velikom svećeniku kad Ga je pitao "Jesi li ti Mesija"?
16. Što je Isusova poruka učenicima i nama svima; jedna riječ?
18. Pokrajina u kojoj je propovijedao opsjednuti čovjek kojega je Isus iscijelio?
20. Koji dijelovi namještaja su bili u velikoj dvorani na katu?
22. Dio tijela do kojeg su Židovi prali ruke?
23. Koga je Isus postavio da Ga posvuda prate?
26. Ako je netko u polju, po što se ne bi trebao vraćati?
27. Tko je Isusa povukao "u stranu" i počeo Ga odvraćati od Njegove misije?

OKOMITO

1. Tko najteže ulazi u Božje kraljevstvo, čak teže negoli deva kroz iglene ušice?
2. Čime se jedino može istjerati zloduh?
4. Što je Isus rekao čovjeku kojem je stavio prste u uši?
6. Koliko dana je narod proveo s Isusom, iako nisu imali što jesti?
9. Koliko puta je pijetao trebao zapjevati prije nego Petar zataji Isusa?
10. Tko je ušao u Božju kuću i jeo kruhove koje su smjeli jesti samo svećenici?
12. Tko je govorio drugima o Isusu, tako da Isus više nije mogao javno uči u grad?
13. Što su svećenički služe udarali Isusu?
15. Tko je mislio da je Isus Ivan Krstitelj?
17. Ime osobe čiju je djevojčicu Isus uskrisio?
19. Tko je izjavio: "Uistinu, ovaj čovjek bijaše Sin Božji"?
21. Koje godišnje doba se bliži kad prolista smokva?
24. Koja žena je, zajedno s dvije Marije, kupila miomiris za Isusovo pomazanje?
25. Što su dvojica učenika trebala dovesti Isusu?

250.000-300.000

Broj poznatih jestivih biljnih vrsta.

150-200

Broj jestivih biljnih vrsta koje ljudi konzumiraju.

75%

Postotak hrane koja se u svijetu proizvodi od samo 12 biljnih i 5 životinjskih vrsta.

— United Nations Food and Agriculture Organization and Molecular Metabolism

Usporite žvakanje Ubrzajte skidanje kilograma.

Studije pokazuju da kad hranu žvačete sporije, veća je vjerojatnost da ćete pojesti manje kalorija i povećati otpuštanje hormona povezanih s mršavljenjem.

— PubMed

Probudite se uz pjesmu

Budite li se ujutro pospani i slomljeni?

Taj osjećaj naziva se "inercija spavanja" a može trajati i do četiri sata nakon buđenja.

Možete je sprječiti jednostavno mijenjanjem zvuka alarme. Oštiri zvukovi alarme mogu zbuniti ili omesti mozak u fazi buđenja, čime se "inercija spavanja" pogoršava. S druge strane, umirujuća glazba pomaže vašem mozgu da lagano započne dan.

— PLOS ONE

Trebate donijeti odluku? Najprije nešto pojedite.

Kad ste gladni, to utječe na više toga od vašeg izbora hrane. Glad može poremetiti vašu sposobnost donošenja mudrih odluka u svim područjima vašeg života, uključujući financije, odnose i posao. Sljedeći put kad ćete se boriti s donošenjem odluke — bilo da je povezana s poslom, kupnjom ili prijateljstvom, pobrinite se da ne budete praznog želuca. Pojedite zdrav obrok, i time će vaše rapoloženje i um biti opremljeni da izaberu mudro.

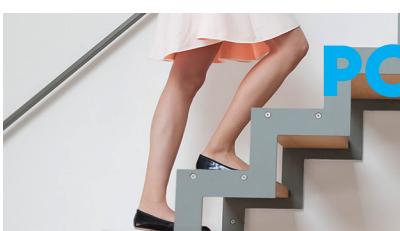
— Science Daily

POJAČAJTE RAZINU ENERGIJE

Kad vas pogodi poslijepodnevna kriza, preskočite čokoladu ili kavu i uputite se na najbliže stubište. Penjanje po stubama pokreće koljene krvi i daleko je bolji pojačivač energije od kofeina.

— University of Georgia

Neka je žena svojim susjedima stalno ponavljala jedan trač. Za nekoliko dana priča se raširila, tako da je cijelo susjedstvo doznalo za nju. Osoba o kojoj se vodio ovaj trač bila je jako povrijeđena zbog onoga što se proširilo. Nešto kasnije je žena, koja je bila odgovorna za širenje trača, saznaла da je ono što je pričala o toj osobi — potpuna neistina. Zbog toga je bila jako potresena i žalosna, tako da se odvazila otići k starom mudracu kako bi se raspitala na koji način može popraviti štetu koju je nanijela.

Mudri čovjek joj je rekao da ode na tržnicu i kupi kokoš, te da traži da je zakolju. Na putu kući trebala je čupati jedno po jedno pero i bacati za sobom. Iako je bila iznenađena onim što joj je mudri čovjek savjetovao, odlučila je poslušati starca.

Sljedećeg dana, nakon učinjenog posla, žena se vratila mudrom čovjeku s pitanjem što da čini dalje. Mudri čovjek joj je odgovorio da sada treba otići i pokupiti sve perje koje je jučer pobacala i donijeti ga njemu.

Žena se ponovno zaputila prema tržnici u pokušaju da pokupi perje koje je bacala, ali je uvidjela kako je vjetar otpuhao baš sve perje koje je bacila prethodnog dana. Nakon što je provela sate u potrazi za perjem, vratila se mudrom čovjeku sa samo tri pera u ruci.

“Vidiš”, rekao joj je mudri čovjek, “bilo ih je lako pobacati; ali ih je teško ponovno sve pokupiti. Tako je i s tračem. Nije potrebno puno da bi se proširio, ali jednom kad se to dogodi, teško se može povratiti sve loše što je postigao.”

Pazimo li mi na svoj jezik, ili ga jednostavno bez nadzora puštamo u pogon? Možda mislimo da smo svjesni riječi koje svaki dan izgovaramo; ali razumijemo li stvarnu težinu svake izgovorene riječi koja izlazi iz naših usta? Možda se više usredotočujemo na ono što činimo, i preispitujemo se je li to u redu, ali bilo bi dobro zastati i malo promisliti kakav je rječnik koji svakodnevno koristimo, i o čemu mi to govorimo.

Sveti pismo govori o snazi uda kakav je jezik. Jakov u svojoj poslanici piše: “A tako je i jezik malen ud, a ipak čini silno s velikim stvarima. Gle, mala vatra, i koliku šumu zapali! I jezik je vatra, svijet nepravde. Jezik je među našim udovima, koji kalja sve tijelo i pali kolo života našega, sam zapaljen od pakla.” (Jakov 3,5.6)

Na prvi pogled izgleda potpuno bezazleno kad od malih nogu učimo govoriti i upotrebljavamo riječi koje ne znače ništa posebno, ili su možda čak i nerazumljive. To može izgledati bezopasno, ali kako se naš mozak razvija i kako dolazimo pod različite utjecaje, naš jezik može postati smrtonosno oružje koje nanosi veliku štetu. Čak se i neki od nas koji su roditelji, pa i oni koji nisu, smiju kad djeca govore nešto bezobrazno, jer nam je “slatko” kako netko tako malen pokušava koristiti riječi koje su, navodno, samo za odrasle.

Apostol Jakov dalje nastavlja o važnosti razumijevanja opasnosti koja prijeti od jezika, i upozorava nas da moramo biti upoznati s kakvim se protivnikom borimo: “Jer narav svih divljih životinja i ptica i gmazova i ostalih živina kroti se i ukroćena je bila od čovječje naravi. A jezika nitko od ljudi ne može ukrotiti, to nemirno зло, puno otrova smrtonosnoga.” (Jakov 3,7.8)

Ako smo uvidjeli da je jezik opasno pomagalo i da su riječi jako oružje, možemo se pitati: Što je posljedica loše

korištenih riječi i neobuzdavanja jezika? Postoji ulomak u Bibliji koji opisuje Božji stav prema određenim ljudskim ponašanjima, ali jednu od njih naglašava kao najmrskiju od svih: “Šest je stvari koje su mrske Gospodu, i sedam ih je koje se gade srcu njegovu: Oči ohole, jezik lažan i ruke koje proljevaju krv nedužnu, srce koje kuje zle misli, noge koje brzo trče na зло. Tko laži govoriti kao lažan svjedok i sije neslogu među braćom.” (Izreke 6,16-19)

Dok čitamo ove riječi, izgleda nam kao da Bog baš ne voli naše udove. Tako možemo pomisliti da Isusove riječi u Mateju 5,29.30 — koje govore o odstranjuvanju oka ili ruke — imaju smisla, i da bi možda u crkvi trebala postojati služba amputiranja, nakon čega bismo mogli postati sveti ljudi. Šalu na stranu, iako se u ovim redcima govori o udovima tijela koji su loši, problem se nalazi u osobi koja odlučuje koristiti udove na način kako njoj odgovara, jer udovi tijela nemaju slobodu da sami postupaju kako žele, već su pod nadzorom mozga osobe koja određuje što će oni raditi.

U Izrekama se spominje pet različitih udova tijela (oči, jezik, ruke, srce i noge) i dvije stvari koje su posljedica riječi što ih određena osoba izgovara. Znači da čak tri stvari imaju veze s jezikom ili onim što jezik proizvodi.

Prije nego što ukratko raščlanimo što se navodi u Izrekama, a vezano je za jezik ili riječi, želio bih da se kratko osvrnemo i na ostalo što je spomenuto. Kao što smo već rekli, mi u životu mnogo više pazimo na ono što činimo, nego na ono što govorimo; ali ovaj ulomak nam govori da je to jednako pred Bogom. Čak štoviše: ono što je posljedica govora najgore je od svega navedenog. Imajući sve to na umu, htio bih da se zapitamo zašto su nam toliko strašni ubojstvo, krađa i prijevara, dok nam se govoriti loše o nekom drugom uopće ne čini tolikim zlom.

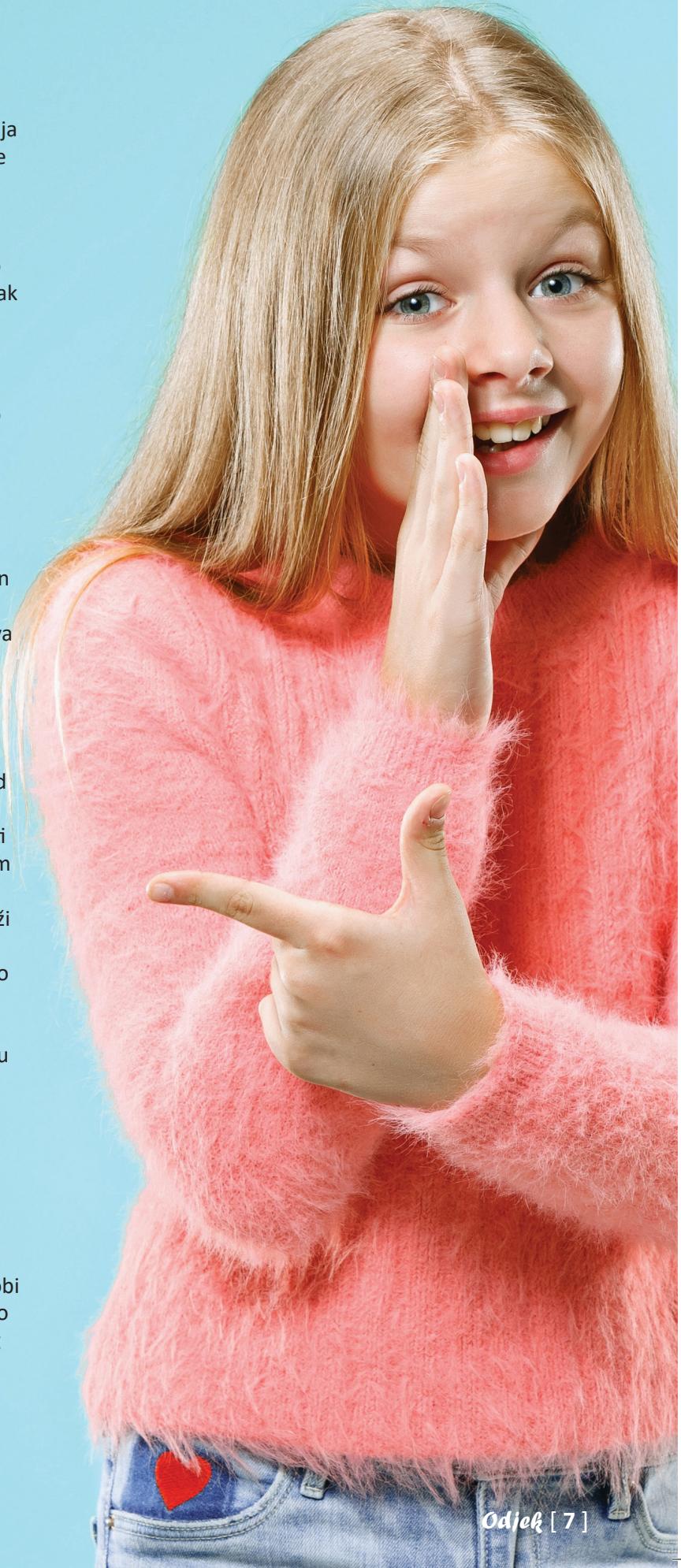
Kao da nam prekršaj nekih zapovijedi lakše pada, nego prekršaj nekih drugih.

Sad kad uviđamo kako je sve navedeno jednako mrsko Bogu, a jedno je posebno mrsko, vratimo se onome o čemu govorimo. Laži koje izlaze iz usta su na neki način podvostručene, jer Izreke 6,17 kažu da Bog mrzi lažan jezik, a u 6,19 se spominje lažan svjedok, za što bismo mogli reći da je isto, iako je ovo drugo malo pojačano i znači ciljanu upotrebu laži kako bi se nekome naštetilo. Ponavljanje koje se nalazi u tekstu želi nam dati do znanja koliko je ovo zapravo opasno i koliko velike nevolje može proizvesti. Možda upravo zato što ljudi ne doživljavaju važnost svega toga, pisac Izreka to naglašava kako bi još jače potvrdio opasnost koja postoji. Inače, na mnogim mjestima u Izrekama se naglašava važnost istine te kako je govorenje laži vrlo štetno i u određenim prigodama čak pogubno.

Cijeli ovaj ulomak počinje s brojalicom koja pokazuje određene suprotnosti između šest stvari koje će biti izrečene, i sedme koja dolazi na kraju. Ovo nam svakako želi ukazati da posebnu pozornost trebamo obratiti na tu sedmu stvar. Čitajući tekst, možemo vidjeti da svih šest stvari koje su navedene zapravo utječu na to da se dogodi ova sedma, koja je opisana kao "nesloga među braćom". Ono što je zanimljivo, i što se može pročitati u hebrejskom izvorniku, jest da se u izrazu koji je preveden kako se ta stvar gadi Božjem srcu, koristi hebrejska riječ *nefeš* (נֶפֶשׁ) koja se obično prevodi kao *duša*, ali označava dubinu osjećaja. To bi se u našem jeziku moglo izraziti kako Bog nešto mrzi iz dubine duše.

Što učiniti sa svim što smo pronašli u tekstu, i kako bi to trebalo utjecati na naš život? Svesni smo da danas postoji puno nesloge i raslojavanja u društvu, počevši od izbora političkih opcija; zatim u — ovo vrijeme korone — pitanja kako se postaviti prema njoj, nositi ili ne nositi maske, cijepiti se ili ne cijepiti. I u samim našim crkvenim zajednicama postoji dosta oprečnih stavova. Ako tome dodamo još i utjecaj koji ogovaranje, širenje tračeva i laži može imati na zajednicu, dolazimo do opisa onoga što se nalazi u biblijskom ulomku koji smo čitali, a definirano je kao "nesloga među braćom". Kako u takvom stanju i takvoj zajednici možemo očekivati Božji blagoslov, ili bilo kakav utjecaj Njegovog vodstva? Ipak, unatoč svemu tome ne trebamo se pomiriti s takvim stanjem i reći da nema rješenja, već je potrebno donositi čvrste odluke i stati uz ono što je prava vrijednost.

Bog nas danas poziva da nadziremo svoje riječi i pazimo što one govore. On želi da promislimo o utjecaju koje naše riječi mogu imati, i da se odupremo utjecaju korištenja riječi koje mogu nanijeti nepovratnu štetu. Ukoliko se nalaziš u društvu u kojem se o određenoj osobi govorи nešto loše, zamoli da se to prestane govoriti, kako se ne bi proširio utjecaj koji je nemoguće zaustaviti. Bog želi da naša zajednica bude blagoslov ljudima koji u njoj žive, a i svima onima koji su u doticaju s njom. Budimo pokretači tog djelovanja i doživjet ćemo radost zdrave zajednice u kojoj Bog želi prebivati.

Svake godine širom svijeta adventistička mladež obilježava Svjetski dan mladih (Global Youth Day — GYD). Prošle godine se taj dan nije mogao obilježiti zbog izbjeganja pandemije COVID-19 u cijelom svijetu. Zato smo ove godine nestrpljivo čekali priliku da obilježimo Svjetski dan mladih, ukoliko epidemiološki uvjeti to budu dopustili.

Zadnje dane 2020. godine obilježili su razorni potresi na području Banovine (Glina, Petrinja, Sisak i okolna mjesta). To nam je pružilo priliku da u suradnji s Adventističkom agencijom za pomoć i razvoj (ADRA) ovogodišnji Svjetski dan mladih obilježimo volontiranjem na potresom teško pogodjenom području. Stožer ADRA-e nalazi se u selu

Martinovići, između Petrinje i Gline, i ADRA skrbi o dvadeset sela. U navedenom selu okupilo se 28. ožujka 2021. u devet sati ujutro pedesetak ne samo mladih adventista iz svih krajeva Hrvatske, već i onih koji su nešto zrelijii, a bila je prisutna i nekolicina prijatelja Adventističke crkve.

Nakon registracije kod stalnih volontera ADRA-inog stožera i zaduživanja zaštitne radne opreme, najvažnije upute volonterima dala je Slavica Marčeta, direktorica ADRA-e Hrvatska. Svi su dobili mogućnost biranja na koji način žele volontirati i pomoći unesrećenima. Nekoliko mladih je čistilo domove starijih osoba, ili razvrstavalo odjeću i potrepštine u ADRA-inom skladištu u selu Donja Mlinoga. Neki su trebali obaviti soboslikarske rade, dok je ostatak bio zadužen za zahtjevniji fizički posao — cijepanje drva, rušenje dotrajalih dijelova spremišta za drva i pokrivanje novih spremišta, te za ostale fizičke poslove na seoskim domaćinstvima.

Ono što su mlađi zatekli, svakoga je duboko dirnulo: mnoge kuće su nenaseljene, oštećene ili porušene, cijeli kraj je zapušten i zabačen, što je kod svih probudilo snažnu volju za radom na tom postradalom području. Mnogi, uglavnom stariji stanovnici tega kraja, ostali su bez kuća i gospodarskih objekata, a neki su doživjeli veliki šok i stres. No, bez obzira na to što ni prije potresa nisu imali izobilje, ipak su bili voljni svojim gostima ponuditi kruh i vodu ili sok. To je bila prilika da svatko od njih porazgovara s nama o svojim uglavnom teškim životima i okolnostima u kojima su se našli. Osim toga, to je također bila prilika da im pokažemo suočjevanje i razumijevanje za

njihove teške životne uvjete. Osim razgovora, bilo je tu i obilje smijeha, što je razvedrilo i stanovnike tega kraja.

Nakon završetka posla, u stožeru je mlađe dočekala okrepa uz topli obrok i sokove. Iako se cijeli dan sastojao od aktivnosti i zamornog fizičkog rada, svi su otisli svojim kućama zadovoljni i sretni. Iznova se potvrdilo kako se zajedništvo najbolje gradi kad s izađe među ljudi kojima je potrebna pomoć. Sav posao koji je trebao biti obavljen, obavljen je uspješno, zahvaljujući uputama stalnih volontera i koordinatora u stožeru ADRA-e te direktorice.

Zahvalni smo Bogu za sjajno i korisno utrošen dan, kao i suho vrijeme. Iako je prilika za volontiranje proizšla iz nevolje, ovaj veliki čin može se sažeti riječima: "Prolazio je čineći dobro..." (Djela 10,38)